

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyně JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. H., narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem,
se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,
proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
se sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2014, č. j. 4340/DS/2014,
JID: 135768/2014/KUUK/Ne,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 30. 9. 2014, č. j. 4340/DS/2014, JID: 135768/2014/KUUK/Ne, **se pro vadu řízení z r u š u j e** a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 30. 9. 2014, č. j. 4340/DS/2014, JID: 135768/2014/KUUK/Ne, jímž bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov, odboru dopravních a správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 13. 8. 2014, sp. zn. MMCH/30895/518/2014/ODaSČ/Cha, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ust. § 4 písm. c) a ust. § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu za jednání, kterého se měl dopustit tím, že dne 6. 3. 2014 v 18:15 hodin v obci Jirkov, ul. Školní, řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Audi, r. z. „X“, přičemž nerespektoval dopravní značení „Zákaz vjezdu“ s dodatkovou tabulkou „Mimo zásobování, ČEZ, TAS a volejbalový klub Ervěnice“, a dále dne 14. 3. 2014 ve 20:55 hodin řídil v obci Jirkov, ul. Krušnohorská, skútr tov. zn. Yamaha, r. z. „X“, v protisměru jízdy v jednosměrné ulici. Za uvedené jednání byla žalobci dle ust. § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a současně stanovena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný neoprávněně nepřihlédl k jím elektronicky podanému odvolání. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl den 9. 9. 2014, kdy žalobce učinil podání prostřednictvím elektronické pošty, avšak bez zaručeného elektronického podpisu. V zákonné lhůtě proto odvolání potvrdil datovou schránkou, žalovaný se však svévolně rozhodl, že k němu nepřihlédne, neboť jako odesílatel e-mailu se mu zobrazilo jméno „P. K.“, který ve věci nebyl zmocněn k zastupování žalobce. Takovýto postup nicméně žalobce považuje za absurdní, když zákon nestanoví jakékoliv podmínky pro podání učiněné elektronicky, např. z jaké e-mailové adresy musí být odesláno. E-mail nepodepsaný elektronickým podpisem nelze spojit s konkrétní osobou v zásadě nikdy, ostatně proto zákon umožňuje podání učiněné takovýmto způsobem následně potvrdit v jiné formě, u níž již průkazné, kdo jej učinil, je. Žalobce tedy považuje jím podané odvolání za včasné. S ohledem na uvedené žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a dále uvedl, že s námitkami žalobce nesouhlasí. Dne 9. 9. 2014 byla totiž správnímu orgánu I. stupně prostřednictvím veřejné datové sítě z adresy subjektu „P. K., „X““ doručena zpráva nazvaná „Odvolání do rozhodnutí – „X““, ve které bylo uvedeno, že se jmenovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odvolává do prvoinstančního rozhodnutí ze dne 13. 8. 2014, přičemž své odvolání doplní ve lhůtě do 5 dnů. E-mailová zpráva ale nebyla opatřena zaručeným elektronickým podpisem, ovšem i pokud by tomu tak bylo, nemohl by ji správní orgán I. stupně akceptovat, když odvolání nebylo podáno k tomu oprávněnou osobou – pan P. K. totiž nebyl žalobcem (ani nikým jiným) zmocněn k zastupování účastníka. Následně dne 15. 9. 2014 byla z datové schránky zmocněnce žalobce, spol. FLEET Control, s. r. o., doručena zpráva nazvaná „Odvolání“ se shodným obsahem jako v předchozím podání ze dne 9. 9. 2014. Odvolání podané v uvedené lhůtě ale již žalovaný považoval za opožděné, neboť dle jeho názoru nelze podání učiněné z jiné soukromé elektronické adresy, než patřící zástupci účastníka řízení, považovat za učiněné osobou k tomu oprávněnou. Původní podání by splňovalo předpoklady odvolání toliko tehdy, bylo-li by zasláno přímo zástupcem žalobce a následně potvrzeno způsobem, ze kterého by bylo průkazné, kdo jej učinil.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

4. V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s argumentací žalovaného, dle něhož bylo podání ze dne 9. 9. 2014 učiněno k tomu neoprávněnou osobou. Odvolání totiž za spol. FLEET Control, s. r. o., tedy zmocněnce žalobce, podal její jednatel, pan Bc. J. K., z elektronické adresy „X“ a následně jej potvrdil i datovou zprávou z datové schránky ve lhůtě stanovené v ust. § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „správní řád“). Žalobce proto znovu zopakoval, že e-mail bez zaručeného elektronického podpisu nelze jednoznačně spojit s jeho odesílatelem, proto zákon předpokládá jeho následné potvrzení jiným prostředkem komunikace, pomocí kterého je možné odesílatele jednoznačně identifikovat. Podstatou ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možnost učinit tzv. „nouzová“ podání, zejména v okamžiku, kdy podatel nemá k dispozici přístup k datové schránce, potažmo k poště. Takovéto podání přitom může podatel učinit z jakékoliv e-mailové schránky, splňuje-li náležitosti dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu.
5. Pokud žalovaný dále uváděl, že podání zasláné datovou schránkou mělo stejný obsah jako předchozí odvolání podané z elektronické adresy, žalobce konstatoval, že správní řád explicitně neupravuje způsob, jakým má být podání potvrzeno, analogicky lze ale uplatnit ust. § 37 odst. 2 správního řádu. S ohledem na to proto žalobce znovu zopakoval, že žalovaný neuznal jeho zmocněncem učiněné podání řádného opravného prostředku zjevně nezákonně. Setrval proto na podané žalobě.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Soud si u žalovaného vyžádal správní spis a po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Ze správního spisu soud zjistit tyto podstatné skutečnosti. Dne 13. 8. 2014 vyhotovil správní orgán I. stupně rozhodnutí sp. zn. MMCH/30895/518/2014/ODaSČ/Cha, jímž žalobce shledal vinným ze shora vymezených přestupků. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky zmocněnce žalobce, spol. FLEET Control, s. r. o., dne 25. 8. 2014.
9. Dne 9. 9. 2014 bylo správnímu orgánu I. stupně z elektronické schránky „X“, jejíž držitel byl označen jako „P. K.“ doručeno podání adresované Magistrátu města Chomutova ke spisové značce prvostupňového rozhodnutí a označené jako „Odvolání“. Pod samotným textem podání: „*Odvolávám se do výroku rozhodnutí ze dne 13. 8. 2014 v plném rozsahu. Své odvolání doplním ve lhůtě do 5 dnů*“, je uveden textový podpis „Bc. J. K., FLEET Control, s.r.o.“, podání však nedisponuje zaručeným elektronickým podpisem uvedeného zmocněnce či jiné osoby.
10. Dne 15. 9. 2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno shodné podání jako dne 9. 9. 2014, v daném případě však již k jeho odeslání došlo z datové schránky zmocněnce žalobce.
11. Dne 30. 9. 2014 rozhodl žalovaný o žalobcem podaném odvolání napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítl jako opožděné.
12. Soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumával k námitce žalobce postup správních orgánů, zejména pak žalovaného, při vyhodnocení včasnosti podání odvolání ze strany zmocněnce účastníka.
13. Dle ust. § 37 odst. 1 správního řádu je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
14. Dle ust. § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Právníká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
15. Dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je podání možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.
16. Dle ust. § 82 odst. 2 věty první správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

17. Dle ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
18. Z výše citované právní úpravy vyplývá, že podání ve správním řízení je možné učinit primárně některým z těchto kvalifikovaných způsobů: písemně, ústně do protokolu, popř. v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.
19. Kromě toho lze za tímto účelem využít též jiných technických prostředků, zejména dálnopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě, tj. e-mailem – v posledním případě nicméně logicky bez použití uznávaného elektronického podpisu, jinak by se jednalo opět o kvalifikovaný způsob podání. Uvedené „nouzové“ formy podání (jak je výstižně označil žalobce) nacházejí své opodstatnění především tam, kde podatel brání učinit podání včas některým z kvalifikovaných způsobů. Aby nicméně byly schopny vyvolat zamýšlené procesní následky, je nutné, aby do 5 dnů došlo k jejich potvrzení, popřípadě doplnění některým z výše uvedených kvalifikovaných způsobů (tzn. písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem). Pokud podatel svou povinnost splní, zůstane mu lhůta pro učinění podání zachována, v opačném případě by však správní orgán k nedoplněnému podání nepřihlížel.
20. Zákon pak u nikoliv kvalifikovaných způsobů nestanoví žádné další požadavky, jak jejich prostřednictvím podání správnímu orgánu zaslat, podmínky určuje toliko pro samotný obsah podání (srov. ust. § 37 odst. 2 správního řádu – z podání musí vyplývat, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje, či ust. § 82 odst. 2 správního řádu – podání ve formě odvolání musí kromě uvedeného obsahovat též údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo). Od účastníka či jeho zástupce nelze požadovat, aby dokonce i nekvalifikované podání činili např. pouze z konkrétního čísla telefaxu nebo určité elektronické adresy – to by jednak nebylo mnohdy ani možné (je notorií, že více osob užívá spíše zcela smyšleného až fantaskního e-mailu, než takového, který by odkazoval na jejich skutečné jméno a příjmení), jednak by takovýto požadavek zcela popíral smysl ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu.
21. Je to totiž právě především nemožnost hodnověrně ověřit totožnost podatele, který k zaslání podání správnímu orgánu užil některý z nekvalifikovaných způsobů, v důsledku níž právní předpis vyžaduje, aby jeho úmysl vyvolat zamýšlené právní následky byl potvrzen některým ze způsobů jeho identity potvrzující. Tak se tomu děje jak u písemné formy, která musí být opatřena vlastnoručním podpisem či elektronické podoby opatřené zaručeným elektronickým podpisem, tak i v případě ústního podání do protokolu, při němž současně dochází k ověření totožnosti podatele. Úkolem správních orgánů není zkoumat, jakou formou bylo nekvalifikované podání učiněno, ale pouze, zda: a) splňuje požadavky stanovené v ust. § 37 odst. 2 správního řádu (v případě odvolání pak i další vymezené v ust. § 82 odst. 2 správního řádu), b) zda došlo v zákonné lhůtě k jeho způsobilému doplnění některým z privilegovaných způsobů.
22. Vztaheno na právě projednávanou věc soud konstatuje, že dne 9. 9. 2014 došlo správnímu orgánu I. stupně podání odeslané z elektronické adresy „X“, nepodepsané zaručeným elektronickým podpisem. Obsahem tohoto úkonu bylo bezpochyby odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí – jako adresát byl v něm označen správní orgán I. stupně, podatelem žalobce, a podání obsahovalo nejen odkaz na spisovou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

značku přestupkového řízení vedeného proti jmenovanému, ale též text, v němž se podatel odvolával do výroku rozhodnutí ze dne 13. 8. 2014. Pod podáním pak byl obsažen textový podpis zmocněnce žalobce, spol. FLEET Control, s. r. o. jednající prostřednictvím pana Bc. J. K. Soud tedy uvádí, že takovýto úkon sám o sobě splňoval veškeré náležitosti pro odvolání ve smyslu ust. § 37 odst. 2 a ust. § 82 odst. 2 správního řádu, s výjimkou vlastnoručního či elektronického podpisu oprávněné osoby, neboť byl učiněn z prosté e-mailové adresy. A právě její formát, resp. skutečnost, že jako držitel elektronické schránky byla uváděna osoba pana P. K., tedy osoby žalobce v daném řízení nezastupující, vedla správní orgán I. stupně a žalovaného k závěru, že podání bylo učiněno k tomu neoprávněnou osobou. Takovýto závěr je však zcela nesprávný a svědčí toliko o neznalosti správních orgánů týkající se fungování veřejné datové sítě a s ní spojených služeb.

23. Jak již soud uváděl výše, adresa e-mailové schránky jen málokdy odkazuje přímo na identifikační údaje konkrétní osoby. Může mít sice např. formát „jan.novak@XXX.cz“, ale mnohem častější je tvar zcela vymyšlený, např. „pejsek-kocicka@YYY.cz“. Obdobně je tomu i v případě dalších osobních údajů vyplňovaných držiteli schránek v nastavení jednotlivých e-mailových služeb, např. jména a příjmení, telefonního čísla atd. – i ty je možné zadávat podle skutečnosti, zcela smyšleně, nebo dokonce vůbec. Z jaké adresy a s jakými údaji adresát elektronickou zprávu v internetovém prostředí obdrží, tedy záleží zcela a výhradně na vůli odesílatele, na rozdíl např. od datových zpráv, kde jsou požadavky na identifikaci osob stanoveny právními předpisy. Naopak u nekvalifikovaného podání není identita odesílatele jednoznačnými prostředky ověřitelná – právě proto je třeba ji následně dle ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu ještě potvrdit či doplnit některým z kvalifikovaných způsobů. Současně zákon ani nestanoví, že by elektronická schránka (bez rozdílu toho, zda odkazuje na osobní informace konkrétní osoby či je zcela smyšlená) musela bezpodmínečně patřit přímo podateli – podstatný je toliko obsah podání a jeho následné potvrzení či doplnění v zákonné lhůtě, nikoliv prostředek, kterým bylo učiněno. Obdobně jako na příkladu telefaxu, u něhož nerozhodné, zda jej podatel skutečně vlastní a podání učiní z něj, či k tomu užije např. přístroje, který má k dispozici v práci, ani v případě elektronické adresy proto nelze zkoumat, kdo je jejím skutečným držitelem.
24. Pokud tedy správní orgán I. stupně obdržel podání obsahující veškeré náležitosti odvolání, včetně textového podpisu oprávněné osoby (zde zmocněnce žalobce), nebyl oprávněn zkoumat, z čí elektronické adresy bylo učiněno, když tato sloužila toliko jako nástroj doručení zprávy, ale pouze to, zda následně dojde kvalifikovaným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti o totožnosti podatele v zákonné lhůtě k jejímu potvrzení či doplnění.
25. V dané věci bylo e-mailové podání bez zaručeného elektronického podpisu doručeno prvostupňovému orgánu dne 9. 9. 2014, lhůta 5 dnů ve smyslu ust. § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu tedy uplynula dne 15. 9. 2014 (den 14. 9. 2014, na který by kalendářně konec lhůty připadl, byl dnem pracovního klidu). Téhož dne bylo rovněž správnímu orgánu doručeno podání učiněné zmocněncem žalobce prostřednictvím datové schránky, jehož obsah zcela odpovídal původnímu podání – tím došlo k nezpochybnitelnému potvrzení písemnosti ze dne 9. 9. 2014 (na tomto místě soud zcela souhlasí s tezí žalobce, že potvrzení je možné učinit i zasláním shodného textu jako v původním podání učiněném nekvalifikovaným způsobem). Za situace, kdy Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí ve věci samé bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 25. 8. 2014 a patnáctidenní lhůta pro podání odvolání ve smyslu ust. § 83 odst. 1 věty první správního řádu tak měla uplynout právě dne 9. 9. 2014, lze tedy uzavřít, že původní nekvalifikované a následně zákonem stanoveným způsobem doplněné odvolání žalobce, učiněné jeho právním zástupcem (byť z elektronické adresy, jež zjevně patřila osobě třetí), bylo učiněno včas.

26. Žalovaný proto pochybil, jestliže v následném odvolacím řízení vyhodnotil podání žalobce jako opožděné a z tohoto důvodu jeho odvolání zamítl. Tím se dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. dopustil podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť nesprávným výkladem ust. § 37 odst. 4 správního řádu žalobci upřel jeho právo na dvojinstančnost správního řízení. S ohledem na to proto soud výrokem rozsudku ad I. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc podle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud ve věci rozhodoval bez jednání, ačkoliv žalobce požadoval ústní projednání věci, nicméně možnost rozhodnout věc bez jednání byla dána díkci ust. § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jelikož uvedeným procesním pochybením trpělo toliko řízení před správním orgánem II. stupně, soud již ve smyslu ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. nepřistoupil i ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí. V dalším řízení bude žalovaný podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku, a bude muset zejména odvolání žalobce jako řádné a včasné meritorně projednat.
27. Výrok rozsudku ad II. o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl v konečné věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení, a soud proto žalovanému uložil zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; dále z částky 9 300 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobce, Mgr. Jaroslava Topola, po 3 100 Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), sepis žaloby – § 11 odst. 1 písm. d), sepis repliky – § 11 odst. 1 písm. d)], dále z částky 900 Kč za 3 s tím související náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, 3 citované vyhlášky, a z částky 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH, kterou je advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány, mimo soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)